वैश्वदेवादीनि चातुर्मास्यानि दृष्टवन्तः। यस्मात् संवसरे तैर्निर्वापेणासुराणां भोज्यं विनाशितवन्तः॥

ततो देवा विजयं प्राप्ताः असुराश्च पराभूता इत्यमाख्यायिकया चातुर्मास्यानामत्यन्तं प्रशस्तत्वं दर्शयितुं दर्शपूर्णमास्यादिप्रशंसापूर्व्वकं तत्तत्प्रशंसामुपन्यस्य दर्शादिविध्यनुवादपुरःसरं तद्विधत्ते। "यद्यजते। यामेव देवा ऊर्ज्जमवारुन्धत। तां तेनावरुन्धे। यत् पितृभ्यः करोति। यामेव पितर ऊर्ज्जमवारुन्धत। तां तेनावरुन्धे। यदावसथेऽन्नꣳ हरन्ति। यामेव मनुष्या ऊर्ज्जमवारुन्धत। तां तेनावरुन्धे। यद्दक्षिणां ददाति [४]। यामेव पशव ऊर्ज्जमवारुन्धत। तां तेनावरुन्धे। यच्चातुर्मास्यैर्यजते। यामेवासुरा ऊर्ज्जमवारुन्धत। तां तेनावरुन्धे। भवत्यात्मना। परास्य भ्रातृव्यो भवति" इति। यजते दर्शपूर्णमासावनुतिष्ठति। पितृभ्यः करोति। पिण्डपितृयज्ञमनुतिष्ठति। आवसथेऽन्नꣳ हरन्ति। वैश्वदेवान्ते अतिथीनन्नेन पूजयन्ति। अन्वाहार्य्यगवादिरूपां दक्षिणां ददाति। तत्फलप्राप्तये दर्शपूर्णमासादयः कर्त्तव्याः। एवमत्रापि फलप्राप्तये चातुर्मास्यानि यजेत। तत आत्मना भवति। स्वयमेव जययुक्तो भवति। भ्रातृव्यस्तु पराभवति॥

अत्र चातुर्मास्यविधौ तात्पर्य्यं दर्शयितुं पुनः प्रशंसति। "विराजो वा एषा विक्रान्तिः। यच्चातुर्मास्यानि। वैश्वदेवेनास्मिँल्लोके प्रत्यतिष्ठत्। वरुणप्रघासैरन्तरिक्षे। साकमेधैरमुष्मिँल्लोके। एष ह वा वै तत्सर्व्वं भवति। य एवं विद्वाꣳश्चातु-